

[Camre.]

ge, at denne frygt er ubegrundet. Der bliver ikke mindre at lave, når der skal produceres forureningsfrit. Tværtimod bliver der væsentligt flere opgaver at løse end før. Der bliver flere hænder, som skal i arbejde, for at man kan sikre en produktion, der foregår på forsvarlig vis.

Et andet væsentligt problem i den sammenhæng er naturligvis konkurrencen landene imellem. Hvis Danmark indfører en strengere lovgivning end de lande, vores erhvervsliv konkurrerer med, vil der naturligvis være en risiko for, at forbrugerne foretrækker udenlandske varer, fordi de kan købes for en billigere pris. Jeg vil i denne forbindelse nævne et af de forslag, som præsidenten for Fællesmarkedskommissionen, professor Siccó Mansholt, i sit såkaldte manifest har peget på. For at forebygge en international forvriddning af konkurrencen foreslår Mansholt, at der indføres et system af produktioncertifikater, således at det kan fastslås, om den enkelte vare er produceret i en ikke-forurenende og såkaldt recirkulerende produktionsproces, altså en produktionsproces hvor spildprodukterne går ind igen i en produktiv anvendelse. Herefter mener Mansholt, at man må indføre en ændring af momssystemet, således at man favoriserer produkter, der er forsynet med et produktioncertifikat, og pålægger en hårdere beskatning for de produkter, der ikke opfylder de forureningsbekæmpende normer.

Siccó Mansholt foreslår dette system indført for det europæiske fællesmarked som helhed, men uanset om Danmark bliver medlem af fællesmarkedet eller ikke, må vi erkende, at Mansholts tankegang er en nødvendig forudsætning for at forhindre underbydelse af industrien i de lande, som har været mest fremsynede på forureningsbekæmpelsesområdet. Mansholts forslag lader sig lige fuldt realisere for en enkelt stat som for en sammenslutning af stater i et fællesmarked. Men under alle omstændigheder er det givet, at danske virksomheder ikke skal prissignes i en konkurrence med udlandet. Kommer vi med mere vidtgående miljøværnsbestemmelser end udlandet, må vi beskytte mod en sådan konkurrence.

Som nævnt af ministeren i fremsættelsen kan der forekomme enkeltssituationer, hvor

folketinget må overveje at lovgive om en særlig støtte til erhvervsliv og kommuner for at iværksætte den fornødne forureningsbekæmpelse. Men det må ikke ødelægge det hovedprincip, at borgerne ikke som skatteydere bør være med til at betale for en forureningsbekæmpelse, der står i forbindelse med en aktivitet, som de pågældende borgere ikke på den ene eller anden måde selv deltager i eller har direkte nytte af.

Et andet væsentligt princip i lovforslaget er, at ministeren får mulighed for at fastsætte ensartede landsdækkende regler til begrænsning af forureningen. Ved fastsættelsen af disse regler kan der tages hensyn til de lokale miljømæssige forhold. Et af problemerne i den hidtidige lovgivning har netop været, at der ikke fandtes faste, ensartede regler og grænseværdier, således at forureningsbekæmpelsen var overladt til et lokalt skøn, et skøn som desværre ofte har været uensartet, og som har kunnet medføre, at forurenende virksomheder har kunnet spille den ene kommune ud mod den anden. Det er vel også disse forhold, der har gjort, at frygten for arbejdsløshed er kommet til at stå som lidt af et spørgsmål bag denne lovgivning. Men det er noget, vi må mane i jorden. Det kan ikke være sagligt at bringe en sådan problematik ind i diskussionen om dette her.

Det foreslåede forhåndsgodkendelsessystem for nye virksomheder og for væsentlige ændringer eller udbygninger af eksisterende virksomheder må betragtes som en værdifuld nydannelse og som en forudsætning for, at det bliver muligt reelt at kontrollere den produktion, som finder sted, og også som en forudsætning for i tide at kunne pålægge de enkelte virksomheder i deres planlægning at tage højde for de miljøværnsfaktorer, som måtte foreligge. Jeg skal dog her henvise til, hvad jeg allerede tidligere har sagt om problemet med forskelsbehandling af ny og allerede eksisterende produktion.

Den i forslaget indeholdte oplysningspligt for virksomhederne må ligeledes betegnes som værende en afgørende forudsætning for, at forhåndsgodkendelsessystemet kan komme til at fungere. Når man betragter den til lovforslaget knyttede liste over virksomheder, anlæg og indretninger, som er omfattet af denne godkendelsesordning, må man hæfte sig ved, at listen ikke alene om-